

valgkamp, men at der var tale om en aktivitet op til en folkeafstemning om regeringens lovforslag, med den tilføjelse kan jeg svare ja på spørgsmålet.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg forstår sådan set ikke statsministeren.

Altså nu er sagen, at der var en meget stor diskussion frem til den 28. september om brugen af embedsmændene, og det var ikke bare en debat, hvor politiske partier indgik i debatten, det var også en debat, hvor eksperter uden for huset ytrede sig, og hvor der var en, synes jeg, rimelig seriøs diskussion om, hvor grænsen går for regeringens brug af embedsmændene i en folkeafstemningssituation om ganske rigtigt, som det påpeges af statsministeren, regeringens lovforslag.

Derfor havde jeg selvfølgelig en forventning om, at når man så stiller spørgsmålet nu, hvor vi er et stykke væk fra den 28. september, ville det være muligt at få en seriøs vurdering af det her spørgsmål fra statsministeren og ikke bare sådan et overfladisk ja.

Derfor må jeg bede statsministeren om at forholde sig seriøst til spørgsmålet og med noget indhold i stedet for bare at give det sådan en overfladisk besvarelse, som det er sket her for et øjeblik siden.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg skal sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at det er ikke hr. Thulesen Dahls kompetence at udstede karakterer til andre end sig selv og så i øvrigt som led i den almindelige debat.

Jeg har fået stillet et spørgsmål, og det har jeg svaret meget klart på: »Mener regeringen fortsat, at det var inden for grænserne for regeringens brug af statens embedsmænd, at regeringspartierne herigennem fik udarbejdet materiale til brug i valgkampen frem til folkeafstemningen den 28. september?«

Dertil svarer jeg, som jeg gjorde for et øjeblik siden, at der ikke var tale om en valgkamp; der var tale om en aktivitet op til folkeafstemningen den 28. september om regeringens lovforslag, og derfor er svaret ja.

Det er i øvrigt et grundlag, der er belyst for regeringens embedsmænds vedkommende i adskillige værker, herunder mere generelt i Lars Nordskov Nielsens udvalgsarbejde i det såkaldte Etikudvalg, og der er da også en lang række andre dokumentationer herfor.

Så er jeg bekendt med, at Folkebevægelsen mod EU og en række enkeltpersoner har anlagt en sag ved Østre Landsret om bl.a. det konkrete sagsforhold, som spørgeren er inde på.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

En stor del af de publikationer, man anvendte fra regeringens side op til den 28. september, var jo decideret propagandamateriale til brug for et ja ved folkeafstemningen. Altså bl.a. den pjece, der kom fra Økonomiministeriet med Lise Nørgaard på forsiden, gav jo anledning til en stor diskussion om, hvorvidt det bør være regeringen og dermed skatteyderne samlet set, der betaler for materiale, der bør finansieres af regeringspartierne selv.

Hvor grænsen præcis går, kan være svært at bedømme, og statsministeren refererer så til nogle enkelte af dem, der har bidraget til debatten.

Professor i offentlig forvaltning, Jørgen Grønegård Christensen fra Aarhus Universitet, er en af dem, der har ytret sig i debatten. Han gjorde det også i Børsen her i fredags, hvor han gør det klart, at skal der sættes en klar grænse, så skal den sættes af Folketinget. Og det er jo derfor, vi i Dansk Folkeparti er interesseret i, at vi får sat den her grænse.

Der er vi så interesseret i at vide, om statsministeren vil yde et bidrag til at sætte den grænse, eller om det er Folketingets partier – uden om statsministeren og regeringspartierne – der skal prøve at sætte den grænse. Grænsen skal sættes, og det tror jeg også der var enighed om, også langt ind i ja-partiernes rækker, frem til den 28. september. Jeg noterede til min store glæde, at hr. Anders Fogh Rasmussen fra Venstre under debatten frem til den 28. september faktisk var enig i, at der skulle sættes en klarere grænse, og at regeringen havde overskredet grænsen for, hvad den burde bruge skatteydernes midler og regeringsapparatet til at propagandere for.

Derfor skal der altså sættes en grænse på et eller andet tidspunkt. Spørgsmålet er, om statsministeren vil bidrage til den debat, eller om statsministeren vil sætte sig fornærmet hen i hjørnet, som jeg kan fornemme at statsministeren har valgt at gøre i denne her debat, i stedet for konstruktivt at tage fat i tanken om at få sat den grænse, tage den debat konstruktivt op.

Frank Dahlgaard (UP):

Vil statsministeren bekræfte, at det ikke bare er Dansk Folkeparti og sådan set også mig, men